

**PREDICĂ LA SĂRBĂTOAREA
SFÂNTULUI IERARH NICOLAE,
ARHIEPISCOPUL MIRELOR LICHIEI,
FĂCĂTORUL DE MINUNII**

Preot dr. Ionel Popescu

*„După Sfântul Care v-a chemat pe voi
fiți și voi înșivă sfinți în toată petrecerea vieții”.*
(Petru 1,15)

**SERMON ON THE HOLY FEAST OF SAINT NICHOLAS OF MYRA,
THE WONDER WORKER**

Abstract: The Holy Hierarch Nicholas, the archbishop of Myra, the miracle worker, was and remains in the consciousness of humanity as a hierarch fully involved in solving the serious problems of the society from the time of his pastoral care and fearless defender of the right faith.

Saint Nicholas calls us all and everyone to be involved in the life of the city, to save the abandoned children, the homeless, dismembered and demoralized young people and girls trafficked in the country and abroad. With his prayers he helps us to live a Christian life and teaches us that, from the material and spiritual gifts received from the heavenly Father, we also offer to others who are sighing because of the shortcomings, the impossibilities and the difficulties of life

Keywords: pastoral care, life, society, demoralized, christian

Iubiți credincioși,

Cu bucurie și cu evlavie, cu recunoștință și cu dragoste creștinească îl pomenim și îl cinstim astăzi pe sfântul Ierarh Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei, făcătorul de minuni. Sfințenia vieții, curajul măsturisirii, multele și pilduitoarele sale fapte de milostenie, puterea săvârșirii de minuni, evlavia credincioșilor din vremea sa și a celor de după ei, până în zilele noastre, credința sa puternică și curată, l-au așezat în sinaxarul și în calendarul Bisericii universale,

în inima și în conștiința noastră de șaptesprezece secole încoace și așa va rămâne, pentru totdeauna, în istoria creștinătății din Răsărit și din Apus.

Vremurile în care a trăit sfântul Nicolae, unul din cei mai populari și mai iubiți sfinți, au fost tulburate de asprele persecuții la care erau supuși creștinii aflați între granițele Imperiului Roman. Împărații romani Dioclețian (244-311) și Maximian (240-310) și-au înscris numele în rândul celor mai cruzi și nemiloși persecutori ai creștinilor, din vina cărora au fost martirizați mii de creștini, tineri și vârstnici, episcopi, preoți și monahi, soldați și ofițeri, generali și demnitari.

Născut în localitatea Patara (Turcia de azi), la anul 270, din părinți creștini credincioși și evlavioși, care i-au oferit o creștere aleasă și i-au îndreptat pașii spre școlile vremii, tânărul Nicolae, care avea să devină învingător al ispitelor și încercărilor vieții, al dușmanilor și persecutorilor dreptei credințe, a dovedit dragoste de carte, fiind atras de mic și către cunoașterea Sfintei Scripturi.

Dumnezeu l-a înzestrat pe copilul Nicolae cu mulți talanți, iar el, prin educația aleasă primită de la părinți și de la unchiul său, episcop în Patara, i-a înmulțit în școlile vremii și în biserică, astfel că, în scurt timp, a devenit un tânăr model, înzestrat cu multe virtuți și posesor al unei bogate zestre culturale.

Harnic, virtuos și serios, aplecat spre studiu și rugăciune, viitorul arhiepiscop al Mirelor Lichiei, „ca un bun ostaș al lui Hristos, nu s-a încurcat în treburile vieții” (II Timotei 2, 3-4), a evitat plăcerile trecătoare, prietenii deșarte, vorbele nefolositoare și s-a dedicat slujirii lui Dumnezeu și semenilor.

Pentru a cunoaște rânduiețile și nevoințele vieții monahale, tânărul Nicolae a plecat în pelerinaj la locurile sfinte din Palestina acelor vremuri și în Egipt, de unde a revenit în locurile natale și, cu sporită râvnă, cu mult curaj a continuat lucrarea sfântă de mărturisire a lui Hristos, fără a se teme de chinurile la care erau supuși creștinii.

Arestat, bătut, schingiuit și aruncat în închisoare, sfântul Nicolae nu a cedat în fața amenințărilor, a suferințelor îndurate din partea persecutorilor nemiloși, pregătindu-se, prin rugăciune, pentru moartea martirică. Un bun credincios, aflând de pătimirile sale pentru Hristos și Evanghelie, a pătruns în temniță și s-a oferit să-l elibereze, dar sfântul a refuzat. Voia să bea paharul suferinței până la sfârșit, dar Dumnezeu a avut alt plan cu el.

Dreptmăritori creștini,

La anul 313, când Sfântul Împărat Constantin cel Mare, prin voia lui Dumnezeu și cu ajutorul rugăciunilor sfintei Elena, a emis edictul de la Milano, prin care creștinismul a devenit „religio licita”, adică legală, sfântul Nicolae începe lucrarea de refacere a bisericilor distruse de păgâni, de propovăduire a Evangheliei și de întărire a credincioșilor în dreapta credință.

La vârsta de 25 de ani, tânărul Nicolae a primit harul preoției. Unchiul său, care era episcop în cetatea Patara, a rostit, cu prilejul hirotoniei, profeticele cuvinte: „Fericită va fi turma care va avea pe acest păstor, căci acesta va paște bine sufletele celor rătăciți și la pășunea buneii credințe îi va duce pe dânșii”.

Vestea despre înțeleapta lucrare misionară și duhovnicească desfășurată de sfântul Nicolae și despre faptele minunate, săvârșite de el, cu puterea lui Dumnezeu, a ajuns până la sfântul Împărat Constantin și la sfânta Elena.

Prestigiul de care se bucura tânărul preot Nicolae, milosteniile pe care le făcea, înțelepciunea dăruită de Dumnezeu, dragostea sa față de El, de Biserică și de semenii au făcut ca biserica în care slujea să devină un adevărat loc de pelerinaj pentru credincioșii din localitate și din împrejurimi. Evlavia față de el a crescut și mai mult după ce s-a aflat că a fost bătut și jefuit de către un grup de tineri, numărul credincioșilor care veneau să-l asculte și să-i ceară ajutorul fiind tot mai mare.

Împodobit cu multe și nepieritoare virtuți, preotul Nicolae a fost ales, prin voia lui Dumnezeu, la insistențele patriarhului Metodie al Constantinopolului și ale credincioșilor, arhiepiscop al Mirei Lichiei. Alegerea sa providențială a fost de mare folos Bisericii, lovită crunt din exterior de persecuțiile împotriva creștinilor, iar din interior de erezii.

Ca ierarh și teolog, sfântul Nicolae s-a îngrijit de propovăduirea drepteii credințe, a respins învățăturile greșite ale ereticilor și s-a jertfit, ca nimeni altul, pentru păstoriții săi și pentru Biserica în care „Dehul Sfânt l-a așezat pe el episcop” (Faptele Apostolilor 20, 28). Neînfricat apărător al credinței, sfântul Nicolae a rămas în istoria Bisericii noastre ca ierarhul care a avut curajul de a merge pe ulițele cetății și de a dărâma statuile zeilor, la care se închinau, încă, autoritățile locale și imperiale. Mai presus de toate este însă atitudinea pilduitoare a sfântului Nicolae la Sinodul I ecumenic de la Niceea (325) când, din dragoste curată și puternică față de Dumnezeu a apărut adevărul credinței, l-a condamnat vehement și chiar l-a palmuit pe ereticul preot Arie din Alexandria Egiptului.

Cinstiți creștini și creștine,

Sfântul Ierarh Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei, a trăit cu multe secole în urmă, datele despre viețuirea sa curată și despre credința puternică pe care a avut-o sunt puține, dar, din acatistul care i-a fost închinat, cunoaștem că Tatăl ceresc l-a învrednicit cu puterea săvârșirii de minuni încă în vremea vieții sale. Prin minunile săvârșite cu Harul lui Dumnezeu, sfântul Nicolae a vindecat neputințele trupești și sufletești ale semenilor, a hrănit pe cei flămânzi, a salvat pe cei aflați în pericol de moarte și pe cei care, acuzați pe nedrept, urmau să fie executați, a oferit pungi cu galbeni unui tată care, din pricina sărăciei, intenționa să le arunce pe cele trei fiice ale sale în mocirla desfrânării. Faptele

de milostenie ale sfântului Nicolae, săvârșite în mod discret, au șters multe lacrimi, au alinat suferințele sufletești și trupești, au umplut de bucurie sufletul greu încercat al părinților care nu mai sperau să-și salveze copiii prinși în mrejele plăcerilor trecătoare și au întărit în credință pe cei prizoniți, bătuți, închiși de persecutorii creștinilor. Om blând, înțelept, iubitor de Biserică, ierarh luminat, curajos luptător întru apărarea credinței, cinstit, drept și milostiv, sfântul Ierarh Nicolae este admirat și iubit pentru toate binefacerile sale față de cei necăjiți și întristați, față de cei săraci și marginalizați, dar în chip deosebit a rămas în istoria creștinismului și în sufletele noastre pentru grija sa deosebită față de copii și tineri, pentru care a săvârșit multe din minunile de care l-a învrednicit Dumnezeu.

„Chip al blândețelor și îndreptător al credinței”, sfântul Ierarh Nicolae este un model de înfrânare și de smerenie pentru turma credincioșilor din vremea sa și din vremurile noastre, pentru copiii și tinerii de atunci, de astăzi și de mâine. Părinte ocrotitor al copiilor și tinerilor săraci și bolnavi, persecutați și exploatați, dar și al marinarilor, al brutarilor, al fetelor nemăritate, al celor acuzați pe nedrept și al familiei, sfântul Nicolae este cinstit, iubit, prețuit și admirat de toți credincioșii din lumea aceasta, indiferent de Biserica căreia îi aparțin.

Vrednici și demni de toată lauda sunt credincioșii care îl cinstesc pe sfântul Nicolae și invocă în ajutor rugăciunile sale, dar și mai vrednici sunt și suntem cei care urmăm pilda de sfințenie a vieții sale. Nu este suficient, așadar, să-l admirăm pentru faptele minunate săvârșite în folosul semenilor. Nu este suficient să ne bucurăm de viețuirea sa curată și de credința sa puternică. Nu este de ajuns să-i admirăm curajul, blândețea, bunătatea, mila, dragoste sa față de Dumnezeu, de Biserică și de credincioși, ci este atât de necesar, în societatea de astăzi, să ne împodobim fiecare cu aceste virtuți și să le practicăm în viața aceasta pământească.

Trăim la secole distanță de sfântul Nicolae și de societatea în care el și-a sfințit viața, însă icoana sa de pe iconostasul multor biserici și sărbătoarea de astăzi ne îndeamnă mereu să renunțăm la egoism, indiferentism, zgârcenie, invidie, răutate și să îmbrăcăm veșmântul luminat al pilduitoarei sale milostiviri, al bunătății, dreptății și al dăruirii față de sărmani, văduve, orfani, întemnițați, străini etc.

Sfântul Ierarh Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei, făcătorul de minuni, a fost și rămâne în conștiința umanității ca un ierarh pe deplin implicat în rezolvarea gravelor probleme ale societății din vremea păstoririi sale și apărător neînfricat al dreptei credințe.

Necazurile, lipsurile, nedreptățile, imoralitățile, ereziile existente în vremea arhipăstoririi sale se regăsesc, din păcate, și în vremea noastră. Și astăzi sunt orfani și văduve, vârstnici și bolnavi, familii destrămate, copii rămași pe

drumuri sau internați în așezăminte speciale, copii și tineri care abandonează școala din pricina lipsurilor materiale, fete obligate să se prostitueze, localități și provincii afectate de cutremure, inundații, incendii și alte calamități naturale.

Sfântul Nicolae ne cheamă pe toți și pe toate la implicarea în viața cetății, la salvarea copiilor părăsiți, a tinerilor fără adăpost, debusolați și demoralizați și a fetelor traficate în țară și peste hotare. Cu rugăciunile sale ne ajută să viețuim creștinește și ne învață ca, din darurile materiale și spirituale primite de la Părintele ceresc, să oferim și noi semenilor care suspină din pricina lipsurilor, a neputințelor și a greutăților vieții. Pilda sfântului Nicolae ne învață pe toți, slujitori ai Bisericii și credincioși, societatea modernă și omul contemporan că valorile bunătații, dărniceiei și sfințeniei sunt nepieritoare. El și-a „risipit” averea rămasă de la vrednicii săi părinți și puțină-i agoniseală în folosul nevoiașilor, dobândind „cununa cea neveștejită a măririi” și recunoștința credincioșilor care-i cântă: „Bucură-te, Nicolae sfinte/ celor lipsiți, îndurat părinte,/ Îndreptător de credință,/ ajutor la neputință: sfinte Nicolae, sfinte Nicolae!”.

Iubiți credincioși,

Sărbătoarea de astăzi, așteptată cu multă bucurie mai ales de copii și de tineri, revarsă peste întreaga Biserică belșug de daruri duhovnicești și ne pregătește sufletește pentru binecuvântatul praznic al Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos. În prag de sfinte sărbători creștinești, simțim că sfântul Ierarh Nicolae, pe care-l cinștim și în fiecare zi de joi, ne ocrotește cu sfințele sale rugăciuni și cu Moaștele sale făcătoare de minuni, păstrate în orașul Bari din Italia, dar și în biserici din Rusia, Franța, Israel. Prin purtarea de grijă a Părintelui ceresc, mâna dreaptă a sfântului Nicolae se află, de 400 de ani, în frumoasa biserică „Sfântul Gheorghe Nou” din centrul Bucureștiului, de unde binecuvintează Biserica și poporul român dreptcredincios, nu puține fiind minunile care se săvârșesc și în zilele noastre prin Harul lui Dumnezeu și a rugăciunilor sale.

Cu sufletul înmiresmat de frumusețea duhovnicească a acestei minunate sărbători, să urmăm pilda autentică de iubire și dăruire a sfântului Ierarh Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei, rugându-l să ne ajute cu rugăciunile sale, pentru ca și noi să câștigăm „cu smerenia cele înalte și cu sărăcia cele bogate”. Amin.